

[Fibiger.]

Kommunerne og derved faa mange Skatteydere med, som ellers aldrig svarer noget til Amtsrepartitionens fonden.

Jeg ved ikke, om Regeringen og det ærede Medlem Hr. Fisker mener, at det ikke skulde være saa længe, inden man kommer saa højt op, at man kunde faa begyndt med at udskrive direkte Skat. Men saa vidt jeg forstaar, er intet Amt kommet saa højt op, og jeg vil ogsaa tro, at det ikke vil gaa saaledes, at man skulde komme højere op end til dette her. Det vil altsaa sige, at man afskaffer § 50, som dog gav nogen Mulighed for, at en Del andre Skatteydere end Ejendomsbesiddere kunde komme til at betale til Amtsrepartitionen, til Amtets Udgifter i det hele taget, til Sygehuse, Medicinalvæsen, Skolevæsen, Retsvæsen o. s. v. Men naar man nu ophæver § 50, saa vil det blive saadan, at indtil man har naaet en Grundskyld af 8,5 pro mille, bliver det Landejendomsbesiddere og Ejendomsbesiddere i det hele taget, der kommer til at bære hele Amtsrepartitionens Behov. Jeg mener, at dette er et Tilbageskridt i Forhold til det, vi har nu.

Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, hvorfor de i Sønderjylland skal beholde den Ordning, de har. Det forekommer mig, at det vilde være det rigtigste, om vi fik den samme Lovgivning i Sønderjylland som i det øvrige Land, og da der nu netop forberedes noget nyt her, synes jeg, det vilde have været rimeligt, om vi fik ensartede Bestemmelser. Noget andet er, at jeg, hvad jeg tidligere har gjort mig til Talsmand for, er af den Opfattelse, at det vilde være bedre, om man fik Amtsskatterne udskrevet paa samme Maa- de som i Sønderjylland over hele Landet. Hvis den højtærede Indenrigsminister ønsker noget i den Retning og saa vil gaa bort fra Grundskylden, saa er det et Punkt, hvor der vil kunne blive Tale om Forhandling; men jeg er bange for, at der heller ikke vil blive ret mange andre. Jeg havde i øvrigt Indtryk af det ærede Medlem Hr. Pinholt, at det var ogsaa kun et ganske enkelt Sted, der for hans Vedkommende kunde være Tale om, at der kunde finde Forhandling Sted.

Jeg skal da slutte med at sige dette, at vi Konservative kan ikke være med til at gennemføre dette Forslag. Vi vil paa ethvert Trin af Forhandlingerne om det yde den mest haardnakkede Modstand mod Grundskyldens Videreførelse som Beskatningsgrundlag. Vi er ud fra de Betragtninger, jeg her har fremsat, af den Opfattelse, at

selve Grundlaget er forfejlet, at Skatten er uretfærdig, at Grundskyldsprincippet er det farligste Beskatningsprincip, vi overhovedet har. Vi mener, at det med Urette siges at begunstige Husmanden; det vil tværtimod i en Tid, hvor han har det vanskeligst nok med at faa Pengene til at slaa til, lægge nye Byrder paa ham.

Grundskyldsprincippets Videreførelse betyder Knæsættelse af Konfiskationsprincippet; det betyder Uro og Usikkerhed og Uorden i hele vor Jordlovgivning. Vi vil som i 1919, 1922 og 1926 af al Kraft vende os imod det, og vi vil tværtimod arbejde for, at den Grundskyld, som allerede er indført, ophæves, at Ejendomsskylden bliver det eneste Grundlag for Beskatningen af den faste Ejendom, at denne Ejendomsskat lægges fast, saaledes at vi ikke atter kan komme ind i Perioder, som vi har kendt dem, hvor Ejendommene kan være udsat for en saadan Stigning af den faste Ejendomsbeskatning, at den virker konfiskatorisk overfor dem. Vi er overbevist om, at vi Konservative faar større Følge i 1930, end vi nogen Sinde tidligere har faaet.

Jens Jensen: Det forekommer mig at være ejendommeligt, at man altid, naar Ejendomsskatteforhold bliver drøftet, kan komme til at lægge Mærke til, at der i Grunden aldrig er nogen, der vil gaa ind for et Forsvar af selve Ejendomsskyldloven. Jeg mener, at deri ligger et godt Bevis for, at man trænger til en Forandring.

Naar der bliver anket — jeg tror, det var af det ærede Medlem Hr. Fibiger — over, at der fulgte meget lidt af Beregninger med til Belysning af dette Lovforslag, maa man huske paa, at det ikke altid er det afgørende, hvorledes det, der foreslaas, i Kroner og Øre vil falde ud for den enkelte Skatteyder. Nej, det, der er af særlig Betydning, er, hvorledes det vil virke for Landets økonomiske og erhvervsmæssige Forhold i Almindelighed. Det er noget, man i høj Grad maa tage i Betragtning, naar man taler om disse Skatteforhold, og jeg kan sige, jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde, fordi jeg mener, det er et Forslag, der gaar i den rigtige Retning. Dets Gennemførelse vil absolut virke forbedrende paa vort Erhvervsliv.

Jeg tror, at man uden Overdrivelse kan sige, at det for længst er gaaet op for største Delen af den danske Befolkning, hvilket Fejlgreb i vor Skattelovgivning der blev begaaet i 1903, da man opgav Hartkornsskatterne og gik over til Ejendomsskyld i Stedet for. Det, der den Gang skete, var